

STAW XIV.

Hdyž mnozy Židža a pohani w Ikoniu wěru do Khrystusa přijachu, zbudži so wot Židow zběžk přećiwo Pawolej a Barnabasej, kotrajž do Lystry čeknyštaj, hdžež Pawoł khromeho wot maćerneho žiwota wustrowi; lud a měšnikow, kotřiž cheychu jimaj tohodla tak jako boham woprować, lédma změrujetaj. Ale wot Židow, kotřiž tam přińdžechu, bu lud našćuwany a Pawoł bu kamjenjowany a za mrtweho ležo wostajeny. Hdyž bě wstanył, wróćištaj so wón a Barnabas do Antiochije, na wšěch městach wučownikow napominawši a staršich postajiwši.

Sta pak so w Ikoniu, zo wobaj do židowskeje synagogi zastupištaj a řečeštaj, tak zo bu wulka mnohosć Židow a Grekskich wěrjaca.

2. Židža pak, kotřiž njewěrjacy wostachu, rozhorichu a našćuwachu k hněwej mysle pohanow přećiwo bratram.

3. Přebyštaj pak tu dolhi čas, do wěrnje řečicy w Knjezu, kotryž swědčeše slowu swojeje milosće, a dawaše, zo znamjenja a džiwy so stachu přez jeju rucy.

4. Rozdžěli pak so mnohosć města, a tak dđeržachu někotři ze Židami, někotři pak z japoštołomaj.

5. Hdyž pak nawal pohanow a Židow z jich wjěrčami nasta, zo bychu jeju wohanili a kamjenjowali:

6. Čeknyštaj to póznawši do městow Lykaonije, do Lystry a Derby, a do cyleje wokolneje krajiny; a tam připowědaštaj ewangelium.

7. A jedyn muž sedžeše w Lystrje, slaby na nozy a khromy wot maćerneho žiwota, kotryž ženje khodzil njebě.

8. Wón slyšeše Pawola řečec. A tón pohlada na njeho, a widžo, zo ma wěru, zo by wustrowjeny był,

9. Rjekny z wulkim hłosom: Postaj so runje na swojej nozy. A wón poskoči a khodžeše.

10. Črjody pak widžawši, štož bě Pawol sćinił, pozběhnychu swój hlós,

prajicy lykaonsej: Bohaj na čłowjekow podobnaj zestupištaj k nam.

11. A mjenowachu Barnabasa Jupitra, Pawola pak Merkuria, dokelž tón wjedžeše slowo.*

12. Tež přiwjedže měšnik Jupitra, kotryž běše před městom,* byki a wěncy před wrota, a cheyše z ludom woprować.

13. Jako pak to japoštołaj, Barnabas a Pawol, wuslyšeštaj, roztoržeštaj swoju drastu, a wuběhnyštaj mjez črjody, wólajey

14. A prajicy: Mužowje, što to činiće? Tež mój smój smjertnaj čłowjekaj, wam podobnaj, kotrajž wozjewjamoj wam, zo byšće so wobročili wot tychle prózdných (bohow) k žiwemu Bohu, kiž je sćinił njebjo a zemju, a morjo a wšitko, štož je w nich;

15. Kotryž je w minjených časach wšěm ludam khodžic dal po jich pučach;

16. A tola njeje sebje samoho bjez swědčenja wostajil, dobre činjo z njebja, dawajo dešć a plódné časy, a napjelnjejo z jědžu a wjesolosću naše wutroby.

17. A tajke řečicy lédma změrowaštaj črjody, zo bychu jimaj njewoprowali.

18. Přińdžechu pak někotři Židža z Antiochije a Ikonia; a namolwiwši črjody kamjenjowachu Pawola, a wuwlečechu jeho z města, měnicy, zo je zemřel.

19. Hdyž pak wučownicy jeho wostupichu, wstany a zańdže do města, a na druhi džeń poda so z Barnabasom do Derby.

20. Hdyž pak běštaj tomu městu ewangelium předowaloj a mnohich rozwučiloj, wróćištaj so do Lystry a Ikonia a Antiochije,

21. Wobtwjerdžujey mysle wučownikow a napominajey, zo bychu zwostawali we wěrje, a zo mamy přez mnohe tyšnosće zastupic do kralestwa Božeho.

XIV. 11. Jupiter běše we grekskim pohanstwje najwyšši böh njebjes, Merkurius řečeše jako přewodnik, tohodla česáčahu jeho jako boha řečniwosće. — 12. Temple a měšniske wobydlenja běchu často před městami; byki, kotrež so woprowachu, buchu z wěncami wupyšene.